

Sygn. akt IV U 343/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

21 lipca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sławomir Matusiak

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Wawrzyniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 lipca 2021 roku w Sieradzu

odwołania I. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z 25 maja 2021 r. Nr (...)

w sprawie I. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o świadczenie postojowe

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje I. Z. prawo do ponownego świadczenia postojowego;
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na rzecz I. Z. 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn.akt IV U 343/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25.05.2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie art. 15 zv ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. poz. 1842 ze zm.) w zw. a art. 15 zt ust.1 tej ustawy i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lutego 2021 r. w sprawie wsparcia uczestników obrotu gospodarczego poszkodowanych wskutek pandemii COVID-19 (Dz.U. poz.713) oraz w zw. z w zw. z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 423 ze zm.) odmówił I. Z. prawa do ponownego świadczenia postojowego. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że zgodnie z przepisami powołanymi w sentencji, ponowne świadczenie postojowe przysługuje m.in. osobie, prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, która na dzień 31 marca 2021 r. była oznaczona według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 jako rodzaj przeważającej działalności kodami: 47.71.Z, 47.72.Z, 47.43.Z, 47.51.Z, 47.52.Z, 47.53.Z, 47.54.Z, 47.59.Z, 47.64.Z,47.65.Z, 47.75.Z, 47.77.Z, 77.29.Z, 77.39.Z,96.02.Z, 96.02.Z, 96.09.Z. 56.10.A, 56.10.B, 56.21.Z, 56.29.Z, 56.30.Z, 59.11.Z, 59.12.Z, 59.13.Z, 59.14.Z, 59.20.Z, 74.20.Z, 77.21.Z, 79.90.A, 79.90.C, 82.30.Z, 85.51.Z, 85.52.Z, 85.53.Z, 85.59.A, 85.59.B, 86.10.Z., której przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów podatkowych uzyskany w jednym z dwóch miesięcy poprzedzających miesiąc złożenia wniosku był niższy

co najmniej o 40% w stosunku do przychodu uzyskanego w miesiącu poprzednim lub w analogicznym miesiącu roku poprzedniego lub w lutym 2020 r. lub we wrześniu 2020 r.

Organ zaznaczył, że I. Z. wskazała we wniosku, iż prowadzi przeważającą działalność oznaczoną kodem PKD 96.02.Z. Tymczasem z danych zwartych we wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wynika, że przeważająca działalność gospodarcza dla I. Z. jako płatnika składek na dzień 31 marca 2021 r. wg PKD to 45.11.Z, zaś z danych w rejestrze REGON wynika aktualnie obowiązujące PKD 96.02.Z. Jednocześnie zmiana kodu PKD z 45.11.Z na kod 96.02.Z została zgłoszona w dniu 9 maja 2021 r., tj. po 31 marca 2021 r., przy czym rodzaj przeważającej działalności PKD 45.11.Z nie uprawnia do skorzystania z ponownego świadczenia postojowego.

Odwołanie od decyzji organu rentowego złożyła I. Z.. Pełnomocnik odwołującej, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie I. Z. prawa do ponownego świadczenia postojowego za kwiecień 2021 r. podniósł, że w rzeczywistości 100% dochodów wnioskodawczyni generowane jest wyłącznie z działalności określonej kodem 96.02.Z, tj. fryzjerstwa i pozostałych zabiegów kosmetycznych, zaś brak wskazania, że jest to działalność przeważająca wynikał jedynie z zaniedbania w dokonaniu stosownej zmiany w CEiDG. Zaznaczono, że zakładając działalność gospodarczą I. Z. wpisała oznaczenia PKD po kolei wpisując działalności, którymi miała zajmować się jej firma, mimo że główną działalnością wykonywaną od 2008 r. była działalność fryzjerska. Pełnomocnik odwołującej podkreślił, że kod PKD ma w istocie jedynie charakter statystyczny i nie przesądza o charakterze prowadzonej w rzeczywistości działalności.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

I. Z. od dnia 1 lipca 2006 r. rozpoczęła wykonywanie działalności gospodarczej pod firmą (...). Działalność ta polegała na prowadzeniu zakładu fryzjerskiego oraz na obrocie używanymi samochodami osobowymi. W Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności wpisano kod 45.11.Z (sprzedaż hurtowa i detaliczna samochodów osobowych i furgonetek); wśród kodów prowadzonych działalności wpisano również 96.02.Z (fryzjerstwo i pozostałe zabiegi kosmetyczne). Stosownie do zaświadczeń o nadaniu numeru identyfikacyjnego REGON z 31.01.2008 r. i 18.06.2008 r., rodzajem przeważającej działalności prowadzonej przez (...) jest wg Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD 2007) 9602Z – Fryzjerstwo i pozostałe zabiegi kosmetyczne a wg Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD 2004) 9302Z Fryzjerstwo i pozostałe zabiegi kosmetyczne. Działalność polegająca na handlu używanymi samochodami I. Z. prowadziła do 2009 r; później było to już tylko samo prowadzenie zakładu fryzjerskiego. Po zmianach z dnia 09.05.2021 r., rodzaj przeważającej działalności gospodarczej został oznaczony w ewidencji działalności gospodarczej kodem 96.02.Z.

I. Z. w dniu 10.05.2021 r. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. wniosek o świadczenie postojowe i ponowne świadczenie postojowe dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą w branżach, określonych w rozporządzeniu. Wnioskodawczyni wskazała, że prowadzi jako przeważającą działalność oznaczoną wg PKD kodem 96.02.Z. Decyzją z dnia 25.05.2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił I. Z. prawa do ponownego świadczenia postojowego

(wniosek, wydruki z CEiDG, decyzja w aktach ZUS, zaświadczenia o numerze identyfikacyjnym REGON k. 16-17, kopie faktur k. 18-25 akt, zeznania I. Z. z 16.07.2021 r. od 00:03:16 do 00:09:21 minuty).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie w szczególności o załączone do akt sprawy akta rentowe dotyczące wnioskodawczyni, dokumenty załączone do akt sprawy oraz w oparciu o zeznania wnioskodawczyni.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W oparciu o delegację ustawową, zawartą w art. 15zt ust.1-4 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U.2020.1842 t.j.), zostało wydane rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 lutego 2021 r. w sprawie wsparcia uczestników obrotu gospodarczego poszkodowanych wskutek pandemii COVID-19 (Dz.U.2021.371). § 4 ust.1 pkt 4 rozporządzenia stanowi, iż przyznaje się świadczenie postojowe lub ponowne świadczenie postojowe, na zasadach określonych w art. 15zq-15zs i art. 15zu-15zza ustawy o COVID-19, z uwzględnieniem przepisów niniejszego rozdziału osobie, o której mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 1 tej ustawy, prowadzącej na dzień 31 marca 2021 r. pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, m.in. kodem 96.09.Z, której przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów podatkowych uzyskany w jednym z dwóch miesięcy poprzedzających miesiąc złożenia wniosku był niższy co najmniej o 40% w stosunku do przychodu uzyskanego w miesiącu poprzednim lub w analogicznym miesiącu roku poprzedniego lub w lutym 2020 r. lub we wrześniu 2020 r. Stosownie do ust. 2 powołanego przepisu, oceny spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie oznaczenia prowadzonej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 dokonuje się na podstawie danych zawartych w rejestrze REGON w brzmieniu na dzień 31 marca 2021 r. Nie ulega wątpliwości, że na podstawie danych zawartych w rejestrze REGON na dzień 31 marca 2021 r. I. Z. nie prowadziła jako przeważającej działalności, do której odnosi się kod 96.02.Z – fryzjerstwo i pozostałe zabiegi kosmetyczne. Istota sporu sprowadza się do rozstrzygnięcia, czy dane z rejestru REGON stanowią wyłączną podstawę ustalenia rodzaju przeważającej działalności przedsiębiorcy na dzień 31 marca 2021 r. Na tak postawione pytanie należy udzielić odpowiedzi negatywnej. Wykładania funkcjonalna przepisów tarczy antykryzysowej wskazuje, że intencją prawodawcy było zaliczenie do kręgu beneficjentów tych przedsiębiorców, których rzeczywista przeważająca działalność jest tożsama z kodami PKD określonymi w rozporządzeniu. Odwołanie się w przepisach do wymogu legitymowania się przeważającym, określonym w ustawie kodem PKD na dzień 31 marca 2021 r., ma charakter jedynie pomocniczy, umożliwiający organowi rentowemu sprawne rozpatrywanie wniosków pomocowych. Przemawia za tym w szczególności fakt, że PKD, a więc Polska Kwalifikacja Działalności, została wprowadzona rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) - Dz. U. z 2007 r. Nr 251, poz. 1185. Rozporządzenie te zostało wydane na mocy art. 40 ustawy o statystyce publicznej. Przepis ten wskazuje, że Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, w porozumieniu z właściwymi naczelnymi organami administracji państwowej, opracowuje podstawowe do określenia przebiegu i opisu procesów gospodarczych i społecznych standardowe klasyfikacje i nomenklatury, wzajemne relacje między nimi oraz ich interpretacje, zaś zostają wprowadzone na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów. Wprowadzone w tym trybie standardowe klasyfikacje i nomenklatury stosuje się w statystyce, ewidencji i dokumentacji oraz rachunkowości, a także w urzędowych rejestrach i systemach informacyjnych administracji publicznej. Oznacza to, że kod PKD ma w istocie charakter jedynie statystyczny i w żadnym wypadku nie przesądza o faktycznie (realnie) wykonywanej działalności. Niewątpliwie zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy prowadzący działalność winien dokonać aktualizacji wpisu w ustawowym terminie, nie sposób jednak wywodzić z tej normy sankcji dla przedsiębiorcy mającej objawiać się odmową przyznania pomocy publicznej związanej z wybuchem epidemii wirusa SARS-CoV-2. Warto również podkreślić, że zarówno art. 16 ustawy o CEIDG oraz przepisy w zakresie informacji w rejestrze REGON, co do której stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o CEIDG w zakresie osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą wskazuje, że domniemywa się, że dane zawarte w rejestrze są prawdziwe. Natomiast stosownie do treści art. 234 k.p.c. domniemania ustanowione przez prawo (domniemania prawne) wiążą sąd; mogą być jednak obalone, ilekroć ustawa tego nie wyłącza. W aktualnym stanie prawnym domniemania związane z rejestrem może być obalone (por. m.in. uzasadnienie wyroku SO w Olsztynie z dnia 25 marca 2021 r. sygn.akt IV U 213/21). Stanowisko to zostało również zaaprobowane w judykaturze sądów administracyjnych (por. m.in. wyroki: Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 2 czerwca 2021 r. III SA/Łd 347/21, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 czerwca 2021 r. II SA/Go 447/21, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 26 maja 2021 r. I SA/Ol 259/21). W konsekwencji na wnioskodawczyni spoczywał obowiązek wykazania, że dane zawarte w rejestrze nie odzwierciedlają rzeczywistego stanu rzeczy odnośnie rodzaju przeważającej działalności gospodarczej, gdyż działalność ta winna być oznaczona kodem 96.02.Z. Mając na względzie, że wyniki

przeprowadzonego postępowania dowodowego jednoznacznie wskazują, że na dzień 31 marca 2021 r. prowadzenie zakładu fryzjerskiego było nie tylko przeważającą ale jedyną formą działalności gospodarczej I. Z., na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. orzeczono o zmianie zaskarżonej decyzji. Na podstawie art. 98 k.p.c. na rzecz odwołującej zasądzono koszty zastępstwa procesowego w wysokości, określonej w § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 t.j.).